

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום רביעי כ"ה בטבת תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - כ"ד

1. במשנתנו נפסק שאף הנשים שפסולות להעיד שמת בעלה נאמנות להביא גיטה, ובברייתא נפסק שאינן נאמנות. כיצד מתיישב?

א. רב יוסף - בארץ נאמנות, כיון שלא סומכים על דיבורם, אבל בחו"ל סומכים על דיבורם אינן נאמנות.

ב. אביי - בארץ אינן נאמנות, כיון שאם יבא הבעל ויערער שהוא מזויף, מקבלים דבריו שהרי לא נתקיים בבי"ד, ולכן חוששים שרוצה שתאסר עליו, אבל בחו"ל שהבעל אינו יכול לערער אין חשש. ומצינו ברייתא כאביי. ואף המשנה מסייעת לפירושו.

2. מדוע שנינו שהאשה המביאה גיטה צריכה לומר בפ"ג, הרי מיד שהגיע גט לידה נתגרשה?

א. רב הונא - מדובר שאמר לה שתתגרש בו רק בפני בי"ד פלוני, ונדחה: מיד כשבאה לשם נתגרשה ואינה 'שליח'.

ב. רהב"ח - אמר לה כשתבוא לשם תניח הגט על הקרקע, ותרימהו להתגרש. ונדחה: 'טלי גיטך מעל גבי קרקע', לא אמר כלום. כיון שצריך 'ונתן'.

ג. אלא - אמר לה תהיי שליח להולכה עד שתבואי לשם, ושם היי שליח קבלה וקבלי גיטך, ונדחה: יש בזה חסרון שלא חזרה שליחות אצל בעל.

ד. אלא - כשתהיי שם תמני שליח לקבלה עבורך, וכעת 'לא פסקה שליחותה וראויה לחזור.

ואף למ"ד הסובר שאין האשה עושה שליח לקבל גיטה מיד שליח בעלה, הטעם בדרך כלל משום שיש בזה בזיון לבעל ובטלה שליחותו להולכה, אבל כאן שהבעל לא מקפיד, יכולה למנות.

אמנם לדעת הסובר שהטעם שאינה יכולה למנות כדי שלא יבואו להכשיר אף ב'חצרה הבאה לאחר מיכן' - יש להעמיד באחד משני הבאים:

ה. היי שליח להולכה עד לשם, ושם תמני שליח אחר להולכה וקבלי הגט ממנו.

ו. היי שליח להולכה עד לשם, ושם תאמרי לפני הדיינים 'בפ"ג' וימנו בי"ד שליח שיביא לך.

3. משנה - כל גט שנכתב שלא לשום אשה - פסול. אלו ד' אופנים שנינו בזה, ומה בכל דין מחודש יותר מקודמו?

א. היה עובר בשוק, ושמע קול סופרים מקרין איש פלוני וכו' ואמר זה שמי וזה שם אשתי - פסול. ובגמ' העמידו זאת בסופרים העשויין להתלמד.

ב. כתב לגרש את אשתו ונמלך, מצאו בן עירו ואמר לו שמי כשמך וכו' - פסול. ואף שנכתב לשם גירושין.

ג. היו לו שתי נשים ושמותיהן שוות, כתב לגרש את הגדולה - לא יגרש בו את הקטנה. ואף שנכתב לשם גירושין שלו.

ד. אמר לבלר כתוב לאיזו שארצה אגרש - פסול לגרש בו, ונתחדש שלא אומרים 'ברירה'.

המקורות - 'וכתב' בא לפסול אף באופן שעשה לשם כריתות. 'לה' לשמה בא לפסול אף כשיש לו שתי נשים.

4. כתב לגרש את הגדולה - לא יגרש בו את הקטנה, משמע שאת עצמה יכול לגרש בזה. איזו הלכה למד מכך רבא?

שני יוסף בן שמעון הדרין בעיר אחת - מוציאין שטר חוב על אחרים -

ואין הלואה יכול לטעון לא ממך לווייתי אלא מפלוני' ואף כאן לא חוששים שנפל מהשניה.

אביי דחה והוכיח שמשנתנו עוסקת רק כשיש עדי מסירה, ובשיטת רבי ר' אלעזר שעדי מסירה כרתי.